

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vsem onim čast. p. n. naročnikom, ki naročnine neso poravnali, uljudno naznanjamo, da jim je list z jutrnjo številko ustavljen, da ne bode nepotrebnih reklamacij.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Opomin predsednika Praškega nad sodišča.

Te dni razposlal se je vsem sodiščem na Češkem nastopni opomin predsedstva Praškega nad sodišča: „Poslednji čas se je po poročilu predsednika c. kr. nad sodišča z dne 7. julija 1889 v št. 11.709 opetovno dogodilo, da so se pri sodiščih na Češkem osebe, ki neso bile večje nemščini, zaslišavale po tolmacih ali pa zaslišale v materinščini, spisavali pa nemški zapisniki. Tako postopanje pa nasprotuje zlasti § 163 kaz. pravnega reda, in je tudi visoka c. kr. pravosodno ministerstvo zmatrало za potrebno upreti se takemu postopanju in je v jednem slučaju celo odredilo disciplinarno preiskavo proti dotičnemu uradniku zaradi očitnega rušenja naredbe ministerstev notranjih zadev in pravosodja z dne 19. aprila 1880. C. kr. nad sodišče se to naznanjujoč nada, da se tako postopanje ne bode več ponavljalo, že zaradi slabih posledic, ki bi utegnile biti z njim združene“.

Ta opomin je sicer razumljiv sam po sebi, a je vendar vzbudil mnogo pozornosti. Vsi večji listi so se bavili z njim. Nemški liberalni časopisi v njem vidijo novo koncesijo za Čeha. Z njim, pravijo, je vlada pokazala, da so jej češke jezikovne težnje še vedno na srcu. Mi seveda se s tem ne strinjamo. Vlada je po naših mislih to naredbo le izdala, da bi Čeha omečila, da bi jeseni v deželni zbor pritrčili spravi. Zasleduje pri tem le sebične namene. Vsaj je pa vlada sama nekoliko zakrivila, tako postopanje. Pravosodni minister grof Schönborn, ki sedaj kara postopanje uradnikov, je sam s svojo naredbo z dne 3. februarja t. l. rušil zgoraj omenjeno ministersko naredbo, dasi so Čehi pri dogovorih na Dunaji odločno zahtevali, da ostane ta naredba v veljavi. Pozneje so se razpisala mesta sodnih uradnikov za nekatere okraje na Češkem, v

katerih se ni zahtevalo znanje češčine. S tem je vlada sama dala nekak migljej, da ni potreba češki uradovati pri nekaterih sodiščih, kajti sicer bi se od uradnikov že pri nameščenju zahtevala sposobnost za tako uradovanje. Uradnikom ni zameriti, če so tako razumeli ministerski migljej.

Preverjeni smo, da bi se grof Schönborn radi omenjenega nepravilnega postopanja ne bil potrudili da bi koga pokaral, da Čehi neso jeli odločneje postavljati se na noge, da zaradi mladočeških agitacij ni prišla vsa sprava že v nevarnost. Seveda vlada svojega namena najbrž s tem dosegla ne bode, Češki zastopniki se s tacimi opomini ne bodo dali preslepiti, temveč bodo tem odločneje zahtevali, da se zagotové njim narodne pravice. Na Dunaji so s tem morda mislili, da bode ta opomin odvrnil Čeha, da ne bodo več zahtevali češkega notranjega jezika. Po tem soditi, kakšno mišljenje sedaj vlada v čeških krogih, smemo trditi, da se je vlada močno zmotila v svojem računu. Brez češkega notranjega jezika ne bode sprave, naj grof Taaffe še tako preti z demisijo.

Omenjeni opomin pa tudi kaže, kaj imajo Čehi v nemških okrajih pričakovati, ako se dožene sprava. Če že sedaj uradniki s češkimi strankami pišejo nemške zapisnike, kaj bode še potem. Nobena češka uloga se ne bode češki rešila, najbrž pa še vsprejela ne, če se to ne bode zakonito določilo. Proti takemu zakonitemu določilu se pa že sedaj upirajo Nemci. Jedno prvih Dunajskih nemško-liberalnih glasil že preti, da se bode sprava razbila, če ostane jezikovna ministerska naredba v veljavi. Tako pretenje zdi se nam čudno. Čehi so pri dogovorih na Dunaji odločno zavrnili zahtevo Nemcev, da bi se jezikovna naredba razveljavila. Nemci so se udali. Sedaj pa liberalna nemška glasila zahtevajo ono razveljavljenje. Mari Nemci, oni Nemci, ki tako očitajo Čehom, da so s tem, da zahtevajo češki notranji jezik, prelomili dano besedo, sami ne skušajo razrušiti sprave, ker hočejo proti volji družih pogajevalcev nekaj v spravo uriniti, o čemer se ni dogovorilo na Dunaji. Mej češko in nemško zahtevo je pa še ta razlika, da je prva utemeljena v ustavi, poslednja pa naravnost nasprotuje osnov-

nim zakonom. Baš dogodki, ki se omenjajo v opominu, o katerem tu govorim, bodo Čeha opominjali, da bodo previdnejši pri vseh daljših obravnavah o spravi v deželni zboru in zunaj deželnega zbora, da bodo zahtevali, da se njih pravo jasno izrazi. Če pa bodo Nemci in vlada se temu upirali, bode se pa sprava razdrla in posledica temu bode le, da se bodeta obe češki stranki združili za skupni narodni boj, ker se bodo Staročehi preverili, da res neso prav imeli, ko so preveč zaupali Nemcem in vladi.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 12. avgusta.

Chlumecky.

Brnski dopisnik Dunajskega Slovanom prijaznega lista nam je dobro naslikal vodjo moravskih Nemcev, gospoda Chlumeckega. Leta 1865. je vitez Chlumecky, ki je bil tedaj namestnik državnega pravdnika v Brnu, prosil za jednega svojih sinov ustanovo grofa Strake in je pri tej priliki dokazal, da ne pripada le h češkomoravskim deželnim stanovom, temveč, da je tudi Slovan po narodnosti. Dve leti pozneje se je gospod vitez Chlumecky odpovedal državni službi in jel snovati srednjo stranko v moravskem veleposestvu. Razposlal je pisma, v katerih obširno razvija svoj program. Pisal je, da bode on s svojimi tovariši glasoval v narodnih vprašanjih z Nemci proti Slovanom, da pa je pripravljen s Slovani vselej glasovati proti liberalnim, brezkoristnim, tako imenovanim ustavnim demonstracijam. To je gotovo lep spomin. Slovan Chlumecky je bil pripravljen glasovati proti Slovanom, v narodnih vprašanjih; nasprotnik ustavovernega liberalizma je sedaj liberalac in ustavoverec. Leta 1867. priporočal je on osnovo srednje stranke, ki bi ne bila ne nemška ne slovanska, drugo leto pa že ni bil več pri srednji stranki, kajti bil je že kot namestniški svetnik pod liberalnim ministerstvom liberalen. Zares hitro menjal je svoje prepričanje, kar ne kaže baš posebne značajnosti.

Madjarsko pretenje.

Madjarom ne ugaja, da se vse narodnosti na Ogerskem še neso pomadjarile. Veliko ovir vidi madjarska vlada v avtonomiji nekaterih cerkva in zatorej jih ta avtonomija posebno bode v oči. To je najbolj pokazal vladni list „Nemzet“, ki je nedavno objavil oster članek proti Slovakom. V tem

LISTEK.

Iz nočnega pohajanja.

Česki napisal E. Jelinek; poslovenil V. Nevin.
(Dalje.)

Potem je sledil prazen list, na kar je javil rokopis datovan z dne 10. prosinca ob treh zjutraj neizmerno razburjenost. Elegantno pismo je izmenilo naglo svojo obleko, nekatere besede razločil sem le s težavo. Opazil sem mnogo pomolkov in prerušenih stavkov. Vidno, da so cele perijode zletele k papirju v navalu velikega notranjega nemira.

„Dosti je že vdihovanja in obupavanja. Nisem zmožna mirne misli, morda mi ponudijo ti listi, kateri so mi dajali že toliko uteh in katerim jedinim morem zaupno izročati vse svoje trpenje — tudi takrat olajšanje, danes potrebneje, nego kadarkoli sicer. Bila sem srečna, danes se čutim na robu propada, gledam grozam nasproti, o katerih še misli nisem imela... Ksaver, dragi Ksaver, ti... ti... ne smeš umreti...“

Ne, to niso bile sanje, bila je to strašna, grozna istina. O, kako prevarljive so vse misli človeške! Včeraj sem ustajala z veselo pesnico na ustnicah, do večera bi ne bila zamenjala svojega

živenja z nobeno kraljičino, sedaj zavidam poslednjega berača tresočega se mraza na poti ob hladnih domih... Še zvečer sem se radovala in žarela razkošja. Ugledavši pred pričetkom igre Ksaverja, sanjerala sem nebote o krasnej bodočnosti. Njegova bojzljivost in zadrega mikali sta me dvakrat tako... Ali, žalibog, vedenja njegovega nisem sodila prav. Stoprv v četrtem prizoru izvel me je sam iz zmote. Kakor je predpisano v igri, podal mi je list... pa kak list! Leži pred menoj. Le pogled nanj zapira v meni dih...“

Tu je bil ułożen list, Ksaver mi je mignil, naj ga čitam. Storil sem tako in k temu pristavljam le, da je bil list na dveh mestih natrgan. Papir je bil na nekaterih mestih zvit.

Čital sem:

Velecenjena Delfina!

Pri vsem, kar Vam je sveto, prosim Vas, ne kolnite me. Ne imajoč ine varne prilike, razodevam se Vam tem potom. Bodite mirni in tešite se z veliko resnico, da čas zdravi vse rane... Poslavljam se od Vas in Vam dajem na veke z Bogom! Lahko misel na odločnost dela me žrtvo američanskega dvo boja. Izsrčkal sem črno kroglo. Ako hočem ohraniti čast svojega poštenega imena, moram storiti 18. prosinca do dvanajste ure o polnoči konec

svojemu življenju. Čast sem cenil na tem svetu vedno čez vse.

Izvršiti hočem, kar mi je prisojeno po usodi. Izvršiti tako moram in nič me ne more od tega koraka odvrniti. Poslavljam se torej z Vami in prosim na kolenih, da mi ne vzemite za zlo, ako s to vestjo nekoliko skalim sedanje Vaše ure, tako vesele in radostne. Nisem vedel, kako Vam o tem inače sproročiti: sama nesva in doma ste tudi vedno v nadzorstvu. Tudi prosim nujno, da vsebine tega lista nikomur ne zaupate preje, kot po polnoči dne 18. prosinca... ko mene več ne bo. Pospešili bi s tem le katastrofo, katerej se ne morem izogniti. Tudi za Boga Vas prosim, da mi vsaj očitanje opustite. Najraje bi bežal na konec sveta, da bi ne mogel slišati besed Vašega očitanja. Bodite milosrčni in ne pozabite, v čem je čast poštenega človeka... Ako se ločim s tega sveta s teškim srcem, godi se tako le radi Vas. Misel, da nikdar več ne bom zrl Vaših angeljskih oči, da nikdar več ne bom slišal preljubeznjivih Vaših besed... ta jedina stiska mi prsi. O, da sem Vas kdaj poznal! Kako lahko bi mi bilo danes spolniti dolžnost... Bodite srečni, velecenjena Delfina, ne grenite si življenja s tožnimi spomini na me. Tudi za menoj bode dosti ljudij, bolj vrednih Vaših po-

članku pravi, da naj novi slovaški škof Baltih in vsak narod v državi si zapomni, da bode v slučaju, ko bi kako veroizpovedanje ali kak narod hotel svoje avtonomije se posluževati proti madjarski vladi ali pa proti madjarskemu narodu, da bode madjarska država in zakonodajstvo na kosce strgalo vse te avtonomije, naj se opirajo tudi na stoletne zakone in tisočletne navade. Taka pisava vladnega lista je zares skrajna nesramnost.

Vnanje države.

Novi makedonski škofje.

Novi škof za Skoplje Teodozij je rojen v makedonski vasi Sjerskitelj in je dovršil svoje cerkvene studije v grščini, ter ga je patrijarh posvetil v diakona. Ko se je rešilo cerkveno vprašanje odgovoril se je grški cerkvi in postal jeden najgorečnejših boriteljev za narodno bolgarsko cerkev. Ta mož je jako izobražen, gladko govori bolgarski, grški, turški in francoski in je s svojo bogoslovsko znanostjo in skušnjami mnogo koristil eksarhatu, kajti bil je dlje časa eksarhatski generalni tajnik, pozneje pa eksarhov namestnik v Kirk-Kilisi.

Nov Ohridski škof Sinesius je tudi rojen Makedonec. Škof je že 13 let in si je pridobil pri bolgarskem narodu in pri turški vladi veliko veljavo. Bil je 10 let škot v Odrinu. Ker ga je podpiral vali Reuf paša, je lahko mnogo storil za bolgarski narod in je zlasti osnoval več šol po mestih in večjih vaseh. Govori tudi jako dobro turški.

Arhimandrit Kuzma mora se še le posvetiti v škofa, prodno se mu izroči berat za Veleško škofijo. To je dalo povod govorici, da za Veles ne bode imenovan škof. Kuzma je rojen v Debru v Makedoniji, študije je pa dovršil v Solunu. Bil je dolgo opat v samostanu Svete Bogorodice v svojem rojstvenem kraju. Vedno je deloval za bolgarstvo in moral je zaradi tega mnogo pretrpeti. Na ovadbo grškega patrijarhata ga je bila vlada pregnala na Sveto Goro za nekaj mesecev. Bil je vedno veren eksarhu. Govori se, da je jako olikan, govori poleg bolgarščine in grščine tudi turščino in francoščino.

Makedonski škofje in Srbija.

Ker so imenovani trije bolgarski škofje za Makedonijo in Staro Srbijo, hoče se srbska vlada obrniti do Carigrskega patrijarhata, da bi imenoval za Skoplje in Prizren škofa srbske narodnosti. V poslednjem mestu je sedaj za škofa 80leten Grk, in Srbi želijo, da bi se mu dodal vsaj vikar srbske narodnosti, dokler se ne izprazni škofijski sedež. Veliko ni upanja, da bi patrijarh ustregel srbski želji. Belgrajski krogi se utegnejo kmalu preveriti, da je Carigrajski patrijarhat isto tako nasproten Srbom kakor Bolgarom.

Naprednjaški list „Videlo“ porabil je imenovanje bolgarskih škofov za Makedonijo in Staro Srbijo za napade proti politiki sedanje srbske vlade. Garašaninov organ trdi, da je Rusiji prijazna politika izdajstvo srbske narodne ideje. Baš Rusiji prijazna politika srbske vlade dala je povod Avstriji in Angliji, da podpirata Bolgarsko. Sedanji narodno-gospodarski spor z Avstrijo, faktum, da Porta neče dati zadoščenja za umorjenega podkonzula v Pristini in imenovanje bolgarskih škofov, to vse so posledice tega, da se je Srbija oddaljila od tripel-alijance. Rusija ni prijateljica Srbiji in je celo sama se poprej potegovala za imenovanje bolgarskih škofov. Motijo se oni, ki mislijo, da je Rusija nasprotnica Bolgarske. Rusi nasprotujejo le knezu Ferdinandu in sedanji bolgarski vladi, sicer pa želijo Veliko Bolgarsko. Iz tega sklepa ta list, da rusofilska politika nasprotuje srbskim državnim koristim. Slovanofilska politika Srbije je Avstrijo privela v Bosno in Hercegovino, in bode privela Bolgare v Staro Srbijo.

Ta članek pa najbrž ne bode napravil pogledov in Vaših besed, nego jaz... Ta zavest mi je v prijetno uteho v težavnem trenutku življenja. Gledati Vas srečno s čarobnim smehljajem na ustnicah bilo je vedno moje hrepenenje. O, spolnite to jedino mojo željo! Grudé se k zemlji, poslavljaj se bodem z Vami tako: Draga Delfina, bodite srečni! Z Bogom!

Vaš Ksaver.

Priznavam, da je pri čitanji teh besed skočilo na moje čelo nekoliko ledenih kapelj groze. Sam sem se stresel. Nehote sem pogledal h Ksaverju.

Dà! Temen vihar je uhvatil njegovo čelo. Kakor kadar se strne mraki, mračilo se je bolj in bolj. Iz očesa švigali so mu bliski polni strasti in zlobe, prsi so se mu dvigale s silnim nemirom.

Tu je vzkriknil in udaril s pestjo ob mizo.

„To je bila peklenska mistifikacija. List ta je bil meni zlo miselno podložen, nikdar nisem nič podobnega napisal in tudi povoda k temu nisem imel. Hudobna nastava... nesrečen stok okolnostij...“

„Čitajte do konca!“ spodbudil me je pan Ksaver nekoliko mirneje, „ostaja le še nekoliko listkov.“

In zakril je v dlani glavo.

Čital sem v pametniku dalje, zopet besede pisane z roko Delfinino. (Dalje prih.)

sebnega utisa, ker Srbi le predobro vedó, kako slabo je naprednjaška vlada branila srbske koristi.

Argentinijska.

Zadnje dni bival je neki argentinski poslanec v Madridu, in pohodil ga je sodelavec španskega lista „Imparcial“. Poslanec je časnikarju pripovedoval ob uzrokih ustaje v svoji domovini. Uzrok ustaji je bilo slabo finančno gospodarstvo. Vsi vladni pristaši so hoteli obogateti in ni zatorej čuda, da je začelo po blagajnicah primankovati denarjev. Jeden dr. Celmana pristašev pred sedmimi leti ni imel niti groša, sedaj pa ima že več milijonov uložnih v angleških in severnoameriških bankah. Nevoljnost zaradi tacihi sleparij je mej narodom bila velika. Zadnjih 8 mesecev je trebalo le iskre, pa bi bil buknil ustanek. Vlada je to dobro vedela in je bila zategadel pomnožila policijo, zlasti tajno in jo kaj dobro plačevala. Policija je skrbno zasledovala vse vladne nasprotnike, in zaprli so na stotine političnih zločincev. Vladi se je pa zdelo, da je premalo vojakov v glavnem mestu, da bi mogli takoj zadušiti vsako ustajo. Poklicala je še dva polka iz provincij. Ta dva polka pa nesta bila zanesljiva, temveč sta se pridružila nezadovoljnežem in napravila ustanek.

Dopisi.

Iz Kranja 9. avgusta. [Izv. dop.] Dopis iz Kranja v številu 178 „Slovenskega Naroda“ je v nekaterih trditvah Vašega dopisnika naravnost neresničen, v izraženem njegovem pričakovanju pa neopravičen. Zatorej se mi potrebno zdi, vsebino tega dopisa v nekoliko razjasniti ter v pravo luč postaviti, njegov napad na tukajšnje rodoljube pa zavrniti.

Gospod dopisnik I. čudi se pred vsem, da za svojega najnovejšega bivanja v Kranji sredi našega cesarskega drevoreda ali naše „zvezde“ ni še našel postavljenega kipa pesnika Prešerna, in da je tu videl le svetilnico na kandelabru namestu pričakovanega kipa. Toda to začudenje dopisnikovo je pač tako malo opravičeno, kakor je bilo njegovo ravno navedeno pričakovanje. Kaj Vam je dalo utemeljen povod za tako pričakovanje, gospod dopisnik? Od koga je bilo pričakovati, da se Prešernu postavi ta kip? Od kacega zasebnika? Kje je tak vrl mož? Ali kje in kedar se je ustanovil kak odbor v izvršitev tacihi namer? Kje so za tako delo potrebna denarna sredstva? Ali morebiti mislite, da bi mestna občina, kateri drevored pripada v last, skrbeti imela, da se Prešernova soha postavi? To bi bilo pač preveč zahtevano, kajti, akoravno bi naša občina po svoje moči gmotno gotovo prav rada podpirala tako podjetje, katero bi proslavljalo divnega pesnika, ob jednem pa jej neizmerno odtičilo mestni drevored, vendar občina ni toliko premožna, da bi mogla samostojno postopati ter v ta namen žrtvovati tisočake. Naša občina, ki je po odpravi gimnazije tudi v gmotnem oziru veliko škode trpela, ima premogo rednih stroškov, in sedaj tudi še premnogo skrbij z nameravanjem ustanovitvenjem mestne hranilnice in nove kopelji, kar vse bo povzročilo veliko izrednih stroškov. Vrh tega pa se mnogo govori o potrebi novega mestnega vodovoda, ki bi mestu dovajal dobro studenčnico. Pred kratkim prišel je v naše mesto inženir gospoda Smrekarja, ter si je ogledal studence v naši okolici, in dovolite mi, da Vam imenujem svote, kakor jih je on proračunal za projektovane vodovode: stroške za vodovod iz Kokrc določil je povprečno 65.000 gld., za vodovod z Okroglega ali z Rupe na dobrih 30.000 gld. Da pri tacihi razmerah našemu mestu pri vsej ljubezni do nedosežnega pesnika ni možno postavljati dražega kipa, sprevidel bode vsak preudaren človek.

Sploh pa je postavljenje Preširnovskega kipa vseslovenska zadeva. Zeleti bilo bi pač, da bi narod slovenski prvemu svojem pesniku skazal visoko svoje spoštovanje svojo ljubezen in hvaležnost s tem, da bi postavil dušnemu velikanu dostojen spomenik v svoji sredi, bodisi v Ljubljani, ali kje drugej, četudi v našem drevoredu. Kraj bi bil gotovo zelo pripraven, in pesnik zrl bi iz zelene svojega obližja tja gori v sive gorenske strmine, v katerih vznemirja se je porodil. — In zatorej le na delo, rodoljubi slovenski in tudi Vi, gospod dopisnik, ki se zanimate za stvar; osnujmo odbore v ta namen, in trkajmo na duri vzbujenega in hvaležnega celega naroda, ki bo za svojega Prešerna gotovo zmiraž imel odprto srce in odprto roko.

Toda nazaj k dopisu! Gospod dopisnik se nadalje spodtika nad stanjem Prešernovega nagrob-

nega spomenika na našem pokopališču in nepotrebnosti svoj moralnični gnjev podpira žalibog naravnost z neresničnimi in izmišljenimi trditvami. Ni res namreč, kar trdi dopisnik I., da je Prešernov nagrobni spomenik z mahom zarasel, tudi ni res, da bi vrhu spomenika blizu križca rasla „mala že 15 cm visoka vrbrica“. Kje ste vendar to vrbrico videli, gospod dopisnik? Znabiti ob Dvorijskem potoku, nikakor pa ne na vrhu Preširnovskega mramorja, kjer je ni sedaj, in je tudi nikoli ni bilo. Zakaj neste, gospod dopisnik, s svojim colnim merilom premerili tudi svoje kratkovidnosti, svoje izmišljavosti ali plitve površnosti, da bi bralci po temer mogli ocenjevati verodostojnost Vaših poročil? Prešernova nagrobna piramida je čista in neporasila na vrhnem križcu pa sloni usahel venec, ki ga je pesniku posvetil tih čestilec. To jedino je resnica! Le pridite natanko pogledat, in prepričajte se.

Posebne vrtnega nakita ta spomenik ob svojem znožji res nima, pa ga tudi glede na prvotno svojo osnovo ne potrebuje, kajti mramorna piramida ima za podnožje kopico umetno skup zloženih skal, ki ne dajejo prostora za vrtnarsko lepotečenje. Te skale so pa del spomenika, podpora in podlaga piramide, ter se ne dajo in ne smejo odstraniti. In če je obilno letošnje deževje mej temi skalami v življenje vzbudilo par zelenih bilk, ki še oživljajo podobo golih skal, to vendar ne daje povoda, da bi se javno sumničilo naše rodoljube.

Velika pevska slavnost v Mariboru

dne 10. avgusta t. l.

Iz malega raste veliko. Istina tega pregovora pokazala se je sijajno preteklo nedeljo, ko se je v nam odtujenega Maribora obzidji praznovala krasna pevska slavnost, ki je velečastno pokazala, kako velikanski korak naprej v svojem razvoju je storilo „Slovensko pevsko društvo“, katero jo je osnovalo. Ustanovljeno na Ptuiju l. 1884. napravilo je prvi svoj osnovni koncert pred šestimi leti v Mariboru v prav ponižnih skromnih razmerah. Nič več od 25 pevcev in pevke sodelovalo je, kakor nam je razvidno iz poročila tajnikovega, a leto za letom množilo se je število članov in sodelujočih pevskih močij. Drugo leto bil je letni koncert v Celju, potem vsako leto po jeden v Slov. Gradci, na Krškem, zopet v Celju, na Ptuiju in letos zopet v Mariboru. Koliki razloček mej prvim ponižnim poskusom in veselejajočo pevsko slavnostjo, ki smo jo praznovali preteklo nedeljo, slavnostjo, ki jo v pevskem, v umetniškem oziru smemo imenovati najlepšo, ki smo jo kedar praznovali na slovenskih tleh, zunaj Ljubljane.

Čeravno slavnost naša, vsled prepovedi liberalnih mestnih očetov Mariborskih, ni imela tudi vnanjega sijaja in je moral odpasti slavnostni uhod došlih društev in gostov z razvitimi zastavami in z godbo na čelu, vendar se je izvršilo jedro te slavnosti, to je bil veliki koncert, tako lepo in impozantno, da smelo rečemo, da je ta dan praznovala pesen slovenska sijajen praznik na skrajnih mejah jezika slovenskega, narod slovenski pa je pokazal koliko životne sile je v njem, kako lepo napreduje na vseh poljih, in posebno na polji umetnega petja.

Zanimanje za slavnost začelo se je že zgodaj kazati živahno v vseh slovenskih pokrajinah, od povsod priglašali so se udeležniki in kazalo je vse, da utegne postati prav lepa vseslovenska veselica. Soboto večer začeli so se zbirati domoljubi od raznih stranij v Mariboru, prihajati pevci in pevke. Najživahnejše pa je bilo razum Maribora in južno štajerskih krajev zanimanje za to slavnost v Ljubljani. Sklenilo se je osnovati separaten vlak, da nas popelje v nedeljo v jutro k bratom našim. Krasno je bilo jutro, ko se nas je zbralo ob polu šestih nad 120 oseb na južnem kolodvoru, mnogo odličnih slovenskih dam in domoljubov, 36 pevcev „čitalniškega zbora“ in 45 pevcev društva „Slavec“. Bela Ljubljana, večkrat po krivici obrekovana, pokazala je zopet jedenkrat sijajno, da jej gorko srce bije za brate svoje ob periferiji, da ljubezen svojo vedno rada dokaže tudi z dejanjem.

Separaten vlak imel je devet vagonov I., II. in III. razreda, in vozili smo se res prav udobno, ter nam je prijetna dolžnost, izreči vodstvu južne železnice popolno zadovoljnost udeležencev. Ugoden utis nam je naredilo, ko nas je po prvih postajah g. revizor pozdravil ter v lepem slovenskem jeziku opravljal svoje poslovanje. Bil je to pravi sloven-

ski vlak. V manjih postajah ustavljali smo se po nepotrebnem, pač pa nam se je pridruževalo več rodoljubov v Litiji, v Zagorji in na Zidanem mostu. Megla, ki nas je spremljala po savski dolini, izginola je in nad Zagorjem zasijalo nam je žarko sonce, kakor v dokaz, da baš v tem kraju probudilo se je v najnovejšem času veselo narodno življenje. Na Zidanem mostu bilo je občinstva vse polno. Kakor že pri odhodu iz Ljubljane in na večjih postajah prepevali so vrli naši pevci neutrudno in z živio-klici odpeljali smo se dalje. V Laškem trgu pridružilo se nam je lepo število nežnega spola, vrlih slovenskih pevk. Impozanten bil je ugod v Celje. Že iz daljave gromeli so nam nasproti živio-klici mnogoštevilno zbranega občinstva, katerimi so odzdravljali naši. Komaj se je ustavil vlak, izstopili so pevci ter zapeli vsak po jeden zbor, na kar so se ponavljali gromoviti živio- in slava-klici. Nad 50 dam in gospodov pridružilo se je našemu vlaku, ostali pa so pozdravljali odhajajoč vlak.

Od Celja naprej ustavljali se nismo več, temveč jadrno vozili do Maribora. Na celi poti, kakor že poprej iz Ljubljane, pozdravljalo je ljudstvo vlak z živio-klici in z rutami. Ko smo se približevali Mariboru, plašili so nas nekoliko temni oblaki, ki so se dvigali iznad Pohorja, a nebo samo bilo nam je milo, dalo nam je najkrasnejši dan. Ko je vlak pridrdral čez Dravski most, doneli so nam nasproti gromoviti živio- in slava-klici, s katerimi so pozdravljali na kolodvoru zbrani pevci in drugi domoljubi Ljubljanski vlak. Pevci izstopili so hitro in mogočno sta zadonela čitalniškega zbora moto „Za domovje se dvignimo“ in Slavčev pesen „Glej, tvoja zemlja je zdrava“ pod obokom Mariborskega kolodvora. Zaorili so zopet živio- in slava-klici, kajti teh nam pač nihče ni mogel zadržati v prsih, bilo bi to nemogoče delo. Vrli Graški „Triglavlani“ hoteli so razviti svojo zastavo, a ni se jim pustilo, prepovedali so celo, kakor se nam je pravilo, vsako govorjeno pozdravljevanje.

V mogočnih valovih razlilo se je vse občinstvo po kolodvorskih ulicah, malo število javnih voz bilo je v naskoku vzeto in prepuščeno damam, ostali pa so korakali v celih trumah peš do slavnostnega prostora v „Gambrinushalle“. Tudi brez organizovanega slavnostnega uhoda z zastavami in godbo, videl je vsakdo na prvi hip, da danes se godi nekaj izrednega, kar vrvelo je po ulicah došlih gostov in pa Mariborskega domačega občinstva. Koj zjutraj, kakor tudi ves dan in tudi zvečer opazovali smo, da se je Mariborsko prebivalstvo, kar ga je nemškega, obnašalo jako dostojno in lepo, kar z zadostjenjem konstatujemo. Niti najmanjši slučaj nam ni znan, da bi bilo prišlo do kacega izzivanja, kar je konečno najnaravnejša stvar in bi bilo le obžalovati, če bi bile hujskajoče besede Graške „Tagespošte“ našle odmev. Maribor se je v teku let morda preveč ponemčil, a zemlja, na kateri stoji, je naša, slovenska zemlja, ni nam jo bilo tedaj treba nositi tja. Če bomo pa tako napredovali, kakor smo dozdej, morda se v teku let dogodi tudi to, da nam celo v Mariboru samem se zopet pridruži mnogo zapeljanih in izgubljenih sinov slovenske matere, ki danes vlečejo na triumfalnem vozu Germanije!

Pomislmo le malo nazaj, kako je bilo nekdanji drugi, ko so tako rekoč že celó Kranjsko imeli za nemško deželo, kakor bi danes radi storili isto s Štajersko in Koroško. Neprecenljive narodne važnosti so torej take slavnosti in že na tem mestu poudarjamo, da se je izrekla od mnogih strani želja, da bodoče leto priredimo jednako slavnost kje na koroških tleh. Kar je bilo došlo iz tužne Koroške udeležencev, naudušili so se za to misel, treba pa bode, da takoj začnemo pripravljati in delati na to, da jo bomo izvršili tudi sijajno, da bode slovanska pesen mogočno pretresla tudi tužni Korotan!

(Dalje prih.)

„Slovensko pevsko društvo“.

(Konec.)

Delo za priprave današnjemu velikemu koncertu se je od sedaj vedno množilo.

Treba bilo je v prvi vrsti stopiti v dogovor z Mariborčani. Ti odzvali so se ljubeznjivo vsem našim prošnjam in že zdaj smemo poudarjati, da so, na čelu njim g. Berdajs, vse storili, kar je bilo mogoče in nas s tem najizdatneje podpirali. Lokalni tukajšnji odbor prevzel je preobilo dela, da bi mi bilo mogoče vse navajati.

Nam pa je bilo treba sedaj v prvi vrsti za

dobrega zborovodjo skrbeti. Posrečilo se nam je to v osobi g. Jurkoviča, ki nam je naznanil, da je pripravljen vodstvo zborov pri raznih vajah pa tudi danes glavnega zbora prevzeti. Povabila so se dalje dne 30. aprila razna društva, da sodelujejo pri današnjem koncertu in sicer: „Čitalnični pevski zbor“, „Slavec“ in „Sokol“ v Ljubljani in „Bralnega društva pevski zbor v Krškem.“

Tem vabilom odgovoril je „Čitalnični pevski zbor Ljubljanski“ dne 4. junija, „Slavec“ pa po g. dr. Trillerji dne 13. junija, oba jako povoljno. Tudi iz drugih krajev dohajala so nam o zagotavljenju udeležbe dobra poročila.

Tako oduševljenim bilo nam je sedaj lažje delo nadaljevati.

Vkljub zaprekam v tiskarni razposlane so bile koncepce maja vse note, da so se torej mogli pevci marljivo pripravljati.

V tretji seji dne 8. junija določiti moglo se je potem ko se je odbor dogovoril s posameznimi poverjeniki in kapelnikom g. Jurkovičem, kedaj in kje se imajo vršiti glavne vaje.

V tej seji votirala se je tudi primerna svota v podporo nekaterih izvršujočih članov.

Dne 2. julija naznanil se je mestnemu odboru v Mariboru koncert in ob enem prosilo se za dovoljenje slavnostnega spreveda. Odlok in da je tudi priziv bil odbit, to je znano!

Mej 1. julijem in 4. avgustom vršile so se potem glavne vaje v posameznih krajih.

Vaj v Mariboru in Ptuiju udeležil se je odbor osobno.

Četrta seja vršila se je dne 13. julija. Glavna točka vsporeda je bila določilo programa za današnjo slavnost. Dalo se je potem 800 vabil in 200 plakatov tiskati.

Slavnostni odbor v Mariboru razposlal je nekaj teh vabil, druge razpošiljal je odbor s Ptuija.

Posebno povabili smo mej družimi slavne naše komponiste, ki so društvu jako naklonjeni, potem pa tudi Njega Visokost vladiko Strossmajerja.

Njegovo knežjo milost škofa Napotnika povabil je osobno lokalni odbor v Mariboru ter mu ob enem predložil tudi tekst pesmam današnjega koncerta.

Mej tem časom prihajala so nam sledeča prijetna poročila.

Čitalnica Ljubljanska prijavila se je dne 1. avgusta s 34. pevci, „Slavec“ 4. avgusta s 45. — Gosp. Dragotin Hribar naznanil nam je 30. julija poseben vlak iz Ljubljane in g. A. Förster naznanil je, da se osobno udeleži koncerta.

Dne 7. avgusta vršila se je peta seja, v kojoj so se računi sklenjeni predložili in razni predlogi stavili, ki se imajo danes izvesti. Bilo bi še marsikaj omeniti, a čas ne dopušča! —

Stanje našega društva je naslednje: Pred šestimi leti nastopilo je v Mariboru pri „Slov. pevškega društva“ osnovalnem zboru katic 25 pevk in pevcev skupaj, danes pa je razmerje tako-le: Društvo šteje 175 izvršujočih 122 podpirajočih članov 7 ustanovnikov in 1 častnega člana skupaj 305 članov. Lani bilo je 253 članov torej se je društvo pomnožilo za 52 članov.

Da društvo napreduje in se more današnja slavnost vršiti, zahvaliti se je gospodom komponistom, vzlasti g. Försterju g. A. Nedvêdu, g. dr. Gustav Ipavcu in g. dr. Benjaminu Ipavcu, ki so nam podarili nove skladbe našim poverjenikom posebnost g. dr. Grossu v Ljubljani, g. Slavku Fliessu, in g. dr. Tomaž Romihu in še drugim, ki so nas vestno podpirali, kapelnikom posameznih zborov, pa tudi g. Jurkoviču. Slavnostnemu odboru v Mariboru, slavnima pevskega zboroma Ljubljanske Čitalnice in „Slavec“, marljivim članom društva, pa tudi posebno slovenskim časnikom, ki so nas vedno podpirali, — vzlasti „Slovenskemu Narodu“. Mislim, da najdostojnejše svoje poročilo sklenem, ako vsem tem zakličem: „Slava!“

Domače stvari.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda v Senožečah) naznanja vsem častitim udom, da se bode vršil redni občni zbor dne 17. avgusta popoldne ob 4. uri na Razdrtem v hiši g. Hinka Kaučiča. Vabijo se vsi p. n. udi na mnogobrojno udeležbo; posebna vabila se ne razpošiljajo.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je pri svojem prvem občnem zboru nabrala in uposlala Crkljanska podružnica 58 gold. — Živela in imela

mного za vero in dom unetih posnemalcev osobito še na našem Gorenjskem.

— (V Stari Loki) umrl je v soboto zjutraj umirovljeni župnik in zlatomašnik g. Janez Zeller.

— (Poročil) se je v soboto g. dr. I. Jacob z gospodično Minko Ničmanovo, hčerjo hišnega posestnika in mestnega odbornika v Ljubljani.

— (Telefon.) V petek dnè 15. t. m. poteče rok za zglašenje pristopa k telefonski zvezi. Kdor misli pristopiti in doslej svojega pristopa še ni prijavil, opozarja se, da stori to do zgoraj omenjenega dne pismeno pri tukajšnjem c. kr. poštnem uradu ali pa pri mestnem magistratu.

— (Vojaške vaje) 56. brigade v okolici Ljubljanske priče so se danes in bodo trajale do 28. t. m. Teh vaj se udeležujejo: domači 17. pešpolk, četrti batalijon 87. pešpolka iz Celja, 19. in 20. lovski batalijon in dva eskadrona 5. dragonskega polka. Razven teh bode 5. brambovski polk do 7. septembra imel tukaj svoje vaje.

— (Iz Zagreba) se nam piše dne 11. t. m.: Naše časnikarstvo ima sedaj hude dneve, posebno pa naš vrli „Obzor“. Javili ste že, da je bil urednik g. Pečnjak pred par dnevi obsojen na mesec duij v zapor in na 700 gld. izgube na kavciji. Danes zadela ga je še hujša obsodba. Pristav Akurti obsodil ga je na dva meseca v zapor in na 2000 gld. izgube na kavciji, ker je nekda zane-maril dolžno pažnjo. Povod obsodbi bil je članek „Naša avtonomija“. Časnikarski, a tudi drugi krogi so vsled teh nenavadnih dogodkov zelo razburjeni.

— (Nova knjiga). V zalogi „Matice Slovenske“ je izšla pred kratkim knjiga „Vzgoje-slovje“. Spisal dr. Franc Kos, tiskal R. Milic. Posameznim iztisom 144 strani obsegajoče knjige je cena: vezanim 1 gld., broširanim 85 kr.

— (Uradna učiteljska konferenca za ormoški okraj) bode dne 21. t. m. v Ormoži. Poleg poročil šolskega nadzornika bodo se razpravljale sledeče naloge: a) „Na katere berilne spise 1., 2., 3., 4. berila naj se opirajo zdravstvenoslovni pouki in kateri? Poročevalci so izvoljeni gg. Vabič, Megla, Rakuša in Rauchel. b) Kako naj učitelj ravna s popravljanjem pismenih vaj in katera popravljalna znamenja naj se rabijo? Poročevalci za to nalogo so gg. Kosi Ivan, Jurša, Porekar in Štreukl. c) Sadjereja, sosebno ta v šolskih vrtih. Poročevalec g. Ivan Matjašič, deželni potovalni učitelj za sadjarstvo.

— (Strupena rosa) se letos po ormoških in ljutomerskih vinogradih, hvala Bogu! malo prikazuje. Grozdja je še nekaj in se bode ondu, kjer se je lani in letos škropilo, srednje bralo. Kjer je pa strupena rosa lani trto uničila, ni nobenega odrastka v rozgah, grozdje pa je jako slabo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 11. avgusta. „Pol. Corr.“ brzojavlja se iz Peterburga: Cesar Viljem dojde v noči 17. avgusta v Reval, kjer ga bode pozdravila častna straža 85. pešpolka, čegar načelnik je nemški cesar. Dne 18. t. m. popelje se v Narvo, kjer ga bode vsprejel veliki knez Vladimir.

Valencija 11. avgusta. Včeraj na deželi 53, v mestu 4 slučaji kolere.

London 12. avgusta. Avstro-ogersko brodovje priplulo včeraj v prištanišče v Cowes. Kraljica v spremstvu članov kraljevske hiše ogledala na kraljevskem jahtu „Alberta“ praznično okrašeno brodovje. Mornarična godba ponavlja svirala angleško himno. Potem obiskali princ Valeški in njegova soproga in danski princ Valdemar vse avstrijske ladije, ki so v pozdrav streljale in razvile angleško zastavo. Potem izkrcali so se navojvoda Štefan, pomorski podvodja Hinke in drugi častniki in se peljali v dvornih kočijah v Osborne, kjer je bil slavnostni obed. Nadvojvoda obedoval s kraljevsko obitelji. Za častnike bil obed prirejen v šotoru na vrtu. Včeraj zvečer odpluli oklopnici „Fran Josip“ in „Štefanija“ v Wilhelmshaven, „Rudolf“ in „Tiger“ danes zjutraj.

Razne vesti.

* (Tvrška R. Lechnerja c. in kr. dvorna in vseučilišna knjigarna) na Dunaji, ki je ustanovljena leta 1825, in sta jo pred 16 leti kupila gospoda Müller in Werner, ter pred 5 leti osno-

vana fotografska manufaktura sta po smrti gospoda Alfreda Wernerja postali jedina lastnina gospoda dvornega in vseučilišnega knjigotlača V. Müllerja.

* (Tobačne studije). Statistiki je izračunil, da se v Parizu popuši na leto toliko tobaka, da bi se iz njega dala napraviti dva palca debela vrh, s katero bi lahko trinajstkrat ovil zemljo. Če bi ta tobak stlačil v trdne ploče, bi se iz njih dala zgraditi piramida jednake velikosti, kakor je tretja egiptovska piramida. Če bi se pa ta tabak zmlel v njuhalni tobak, bi lahko z njim zasul mesto, tako veliko, kakor sta bila vkupe stari Pompeji in Herkulanum.

* (Kraljeva psica) V Madridu poginila je te dni psica pokojnega kralja španskega Alfonsa XII. Fea je spremljala kralja neprestano po sprehodih in na lovu. Ko je kralj umrl na Pradskem gradu, izginila je Fea. Iskali so jo 24 ur in nazadnje našli so jo pod kraljevo posteljo. Hotela ni ostaviti gospoda svojega. Kraljica je psico za spomin pri sebi obdržala in dobro zanjo skrbela. Da je ta psica poginila, zmatralo se je za tako važen dogodek, da se je renskemur listu brzojavilo: „Pes Alfonsa XII. je umrl“. Brzojavni uradnik je pa besedo „pes“ zamenil z besedo „dete“ in tako je nastala vest, da je umrl mladi španski kralj.

* (100.000 goldinarjev) dobi se z dvema Dunajskima zastavnima srečkama. 50.000 gold. je glavni dobiček pri vsakem žrebanju. Razstavine srečke veljajo le po 1 gold., in veljajo za dvojno žrebanje. Svoje častite čitatelje opozarjamo na to, da bode žrebanje prihodnji četrtek dne 14. avgusta.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

11. avgusta.

Pri **Slonu**: Dr. Jassner, Taussig z Dunaja. — Presnik iz Postojne. — Kühne, Busili iz Trsta. — Wiet-schnig iz Kamnika. — Tomšič iz Zagreba. — Supan iz Celovca.

Pri **Mallét**: Herman, Robitsek z Dunaja. — Janovsky, pl. Stulier iz Pulja. — Matasovič iz Varaždina. — Stradiotti, Ferzuzi iz Trsta. — Pl. Tosi iz Gorice. — Dr. pl. Thoman iz Kočevja.

Pri **avstrijskem cesarji**: Glässner z Moravskega. — Kajdiž iz Kranja. — Margarether iz Radgone.

Pri **jušnem kolodvoru**: Abram, pl. Buchwald iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

12. avgusta: Filip Ruprecht, železniški uradnik, 67 let, Cesta na južno železnico št. 1, za spridenjem jeter. — Urša Košir, šivilja, 69 let, Rožne ulice št. 5, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
11. avg.	7. zjutraj	735.7 mm.	17.2° C	sl. jvz.	megla	
	2. popol.	734.5 mm.	28.0° C	sl. jvz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	733.3 mm.	21.8° C	sl. sev.	jas.	

Srednja temperatura 22.3°, za 2.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 12. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	88.40	88.25
Srebrna renta	89.60	89.60
Zlata renta	108.85	108.60
5% marcna renta	101.25	101.20
Akcije narodne banke	982	980
Kreditne akcije	308	308.50
London	115.75	115.55
Srebro	—	—
Napol.	9.18	9.16 1/2
C. kr. cekini	5.49	5.49
Nemške marke	56.45	56.40

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177	25
Ogerska zlata renta 4%	—	101	90
Ogerska papirna renta 5%	—	99	95
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	114	—
Kreditne srečke	100 gld.	193	—
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	163	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	220	—

Zahvala.

Dne 28. m. m. je pogorel moj veliki vezani kozolec v Bistri, iz **c. kr. priv. Assicurazioni Generali v Trstu** (katero zastopa v Ljubljani g. C. Tagliapietra) izplačala mi je takoj polno, na ta predmet zavarovano vsoto, če tudi po zmoti nesem bil še plačal premije, ki je bila plačljiva dne 25. m. m.

Za to zares kulantno postopanje čutim se prijetno zavezanega, **c. kr. priv. Assicurazioni Generali** izre-kati javno najtoplejšo zahvalo in ta stari in solidni zavod najiskrenejše priporočati občinstvu, katero se želi zavarovati.

V Bistri, dne 8. avgusta 1890.

(626)

Josip Verbič.

V Cerkljah pri Kranji

dá se takoj v najem

hiša z gostilnico

s hlevom, šupo, ledenico in vrtom. — Kdor želi v najem vzeti, naj se prijavi pri gospodu Vavknu, županu v Cerkljah. (610—3)

Vsprejemem v svojo pisarno takoj notarskega kandidata

z najmanjše **jednoletno prakso**, ali pa tudi

konceptnega uradnika

ki je izurjen v vseh notarskih poslih, posebno pa v zapušćinskih stvarih. — Kandidati, ki so ali bodo v kratkem zmožni za substitucijo, imajo prednost.

Niko Lenček,

(584—6)

c. kr. notar v Velikih Laščah.

Kludskega največja menažerija

iz Hamburga

na Dunajski cesti, nasproti Bavarskemu dvoru.

V menažeriji je sto živalij.

(613—2)

dve veliki predstavi

združeni s krmljenjem, nastopom krotilec in krotilke zverin z levi, tigri in sloni.

Prva predstava ob 6., druga ob 8. uri zvečer. — I. prostor 40 kr., II. 20 kr.

Za mnogobrojni obisk prosi

lastnik.

Proda se 6 lepih angleških dog.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na pod-platih, petah in drugim trdim praskom kože.

Dobiva se v lekar-nah.

Ta obliž dobiva se le v jedne velikosti po 60 Kr.
Zahtevaj izrecno Luser-jev obliž za turiste.
Veliko priznanih pisem je na na ogled v glavni razpošiljalnici:
L. Schwenk-a lekarna
(471) **Maidling-Dunaj.**
Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

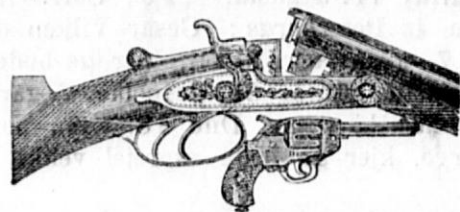
Pristnega imajo v Ljubljani J. Svoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v **Rudolfovem** S. pl. Sladovič, F. Haika; v **Kamniku** J. Močnik; v **Celovci** A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v **Brezah** A. Aichinger; v **Trgu** (na Koroškem) C. Menner; v **Beljaku** F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v **Gorici** G. B. Pontoni; v **Wolfsbergu** A. Huth; v **Kranju** K. Šavnik; v **Radgoni** C. E. Andrien; v **Idriji** Josip Wario; v **Radovljici** A. Roblek; v **Celji** J. Kupferschmid.

JANEZ OGRIS

puškar

(341—31)

v Borovljah na Koroškem (Ferlach in Kärnten)

priporoča vsakovrstne dobre puške iz svoje delavnice. Ob jednem naznanja, da tudi prenareja kresne puške na puške zadovke (Hinterlader) in prevzame druga popravila po najnižjih cenah.

Cenike s podobami določilja brezplačno in franko.

Preselitev.

Cenjenim gospodom naročnikom in slavnemu p. n. občinstvu uljudno naznanjam, da sem premestil svojo delavnico iz sv. Petra ceste št. 14

v Šelenburgove ulice št. 1.

Priporoča se toplo v obilo naročbo

s spoštovanjem

Aleksij Ekar

(625—1)

krojač.

!! Pojutršnjem žrebanje !!

Srečke Dunajske

razstave.

(505—43)

2 glavna
dobitka

vsak po

50.000 gold.
vrednosti.

Vsaka srečka veljavna za
obe žrebanji.

Drugo žrebanje
15. oktobra.

Srečke po 1 gold.

Uprava razstavine loterije
Dunaj, Rotunda.

V Ljubljani prodaja srečke C. C. MAYER.